[redacted]

Vertrouwelijk

Per mail wob-ccd@rvo.nl

Centrale Commissie Dierproeven
Postbus 20402
2500 EK Den Haag

[redacted]

Datum
11-07-2017

Ons kenmerk
[redacted]

Uw kenmerk
[redacted]

Onderwerp
Zienswijze Wob-verzoek W17-09, briefkenmerk CCD-2017-181

Geachte heer, mevrouw,

Bij brief van 13 juni 2017 heeft u [redacted] n de gelegenheid gesteld een zienswijze te geven over het verstrekken van informatie in het kader van een bij de Centrale Commissie Dierproeven ingediend Wob-verzoek. Hierbij treft u de zienswijze die betrekking heeft op het documentnummer NTS 20171324, aan.

Bijgevoegd treft u de stukken aan die onder het Wob-verzoek vallen. De passages die niet openbaar gemaakt, maar doorgehaald moeten worden, zijn gearceerd. Wij verzoeken u de gearceerde passages niet openbaar te maken. Hieronder wordt een motivering gegeven voor het doorhalen van de betreffende passage.

Motivering

Deze passages moeten worden doorgehaald omdat hier persoonsgegevens en andere tot personen herleidbare gegevens zoals telefoonnummers, mailadressen, functienamen, en namen/nummers van afdelingen worden vermeld. Ten aanzien van de persoons- en andere gegevens die tot personen herleidbaar zijn, van degenen die direct bij dierproeven zijn betrokken, zijn wij van oordeel dat het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer als bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef onder e, van de Wob en het belang van onevenredige benadeling als bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob zich voordoen. Dat personen waarvan bekend is dat zij betrokken zijn bij proefdieronderzoek kans lopen op onheuse bejegening door derden is een feit van algemene bekendheid.

Wij verwijzen hierbij ook naar de uitspraak van de Rechtbank Gelderland van 22 juli 2014 (ECLI:NL:RBGEL:2014:4543). Daarin wordt de volgende overweging gemaakt:

> 'Ten aanzien van de persoonsgegevens van degenen die direct of indirect bij dierproeven zijn betrokken, is de rechtbank van oordeel dat het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer als bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef onder e, van de Wob en het belang van onevenredige benadeling als bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob zich voordoen. Dat personen waarvan bekend is dat zij betrokken zijn bij proefdieronderzoek kans lopen op onheuse bejegening door derden acht de rechtbank een feit van algemene bekendheid. Verweerder mag ten aanzien van dergelijke persoonsgegevens voornoemde belangen in zijn besluitvorming zwaarder laten wegen dan het belang van openbaarmaking. De rechtbank overweegt daarbij dat, nu niet valt uit te sluiten dat de acties van dierenextremisten zich (ook) zullen richten op de werkplek van personen die betrokken zijn bij dierproeven, ook de locatiegegevens en

de aanduiding van organisatorische werkeenheden onder het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer vallen.
Op dezelfde gronden heeft verweerder ook mogen weigeren de namen van de leden en voorzitter van de DEC openbaar te maken. Voor deze personen geldt evenzeer dat zij kans lopen op onheuse bejegening in voormelde zin, indien hun persoonsgegevens openbaar worden gemaakt. De stelling van eiseres dat op grond van artikel 3:8 van de Awb de namen van deze personen vanwege hun hoedanigheid van adviseur openbaar moeten worden gemaakt, leidt niet tot een ander oordeel, reeds omdat artikel 3:8 van de Awb slechts betrekking heeft op het vermelden van de naam van een adviseur in een besluit dat op een advies in de zin van afdeling 3.3 van de Awb is gebaseerd. Van advisering of besluitvorming als bedoeld in die afdeling van de Awb is hier geen sprake. Nu verweerder voormelde gegevens reeds heeft mogen weigeren op de genoemde uitzonderingsgronden, behoeft geen bespreking meer of verweerder ten aanzien van die gegevens ook andere uitzonderingsgronden heeft mogen hanteren.'

Hier acht de rechter voldoende aangetoond dat er een kans bestaat dat betrokkenen bij proefdieronderzoek onheus worden bejegend op de grond dat dit een feit van algemene bekendheid is en dat niet valt uit te sluiten dat de acties van dierenextremisten zich ook zullen richten op de werkplek van personen. Wij verwijzen hierbij ook naar een recente uitspraak van de Raad van State van 15 maart 2017 (ECLI:NL:RVS:2017:680) waarin de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) de dreiging van dierenrechtenactivisme tegen de vergunninghouders, proefdierinstellingen, hun werknemers en andere betrokkenen nog steeds reëel acht bij openbaarmaking.

Ook heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) een overweging gemaakt in de uitspraak van 16 februari 2010 (ECLI:NL:RVS:2011:BP4706) waarbij uit de aard en ernst van de klachten kon worden afgeleid dat er dreiging was van buitensporige acties. Voorbeeld van een actie is te vinden in de uitspraak van Rechtbank Oost Brabant van 22 december 2014 (ECLI:NL:RBOBR:2014:7815). Hierbij werden zes Beagle honden weggenomen uit een bedrijf dat deze honden gebruikte voor dierproeven.

Ten overvloede wordt gewezen op de uitspraak van de rechtbank Den Haag van 20 september 2005 (ECLI:NL:RBSGR:2005:AU4809).

'De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder, gelet op de door deze overgelegde stukken, in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de DEC-leden zwaarder weegt dan het openbaarheidsbelang.

(...)

Gelet op de omstandigheid dat niet alleen uitvoerders van dierproeven maar ook ondernemingen die geen enkele betrokkenheid hebben bij de uitvoering van dierproeven, zoals een bank, een verzekeraar en een accountant, slachtoffer zijn van bedreiging en geweld door dierenrechtenactivisten, is het zeker niet irreëel te veronderstellen dat ook leden van DEC's doelwit kunnen zijn van (gewelddadige) acties van dierenrechtenactivisten indien hun namen openbaar zouden worden gemaakt. De stelling van eiseres dat DEC-leden slechts een adviserende functie hebben en daardoor op een zekere afstand staan van de eigenlijke uitvoering van dierproeven waardoor zijn geen gevaar lopen, snijdt dan ook geen hout. De rol van DEC-leden bij dierproeven is evident: zonder een positief advies van de DEC kan een voorgenomen dierproef in principe geen doorgaan vinden.

De rechtbank tekent hierbij aan dat openbaarmaking van de namen van de DEC-leden inhoudt de openbaarmaking van die gegevens ten behoeve van een ieder, derhalve ook

[redacted]

ten behoeve van personen die het gebruik van intimidatie en geweld niet schuwen. Overigens valt uit de brief van het BRPC van 20 februari 2004 aan verweerder, als reactie op het voornemen van verweerder tot openbaarmaking van de DEC-jaarverslagen, op te maken dat DEC-leden al daadwerkelijk doelwit zijn geweest van acties van dierenrechtenactivisten.'

Ook indien in de documenten van het dossier persoonsgegevens zijn vermeld die niet zijn gearceerd, verzoeken wij u die persoonsgegevens om bovengenoemde redenen door te halen.

De publicaties vermeld in het document moeten worden geschrapt omdat deze, ook gecombineerd met de overige inhoud van de documenten, eenvoudig naar de onderzoekers herleidbaar zouden zijn.

Ook de namen van vergunninghouder moet worden geschrapt. Uit deze gegevens, ook los van elkaar, in combinatie met de beschrijving van het onderzoek, kan eenvoudig worden afgeleid welke onderzoeksgroep en onderzoekers het betreft.

Op grond van bovenstaande uiteenzetting zijn wij van oordeel dat gehoor moet worden gegeven aan de oproep de persoonsgegevens van en gegevens herleidbaar tot betrokkenen te beschermen en daarnaast dat het belang van de onevenredige benadeling door kans op onheuse bejegening zwaarder moet wegen dan het belang van openbaarmaking van de verzochte gegevens.

Wij gaan er van uit dat u indien u onze zienswijze of gedeeltes daarvan niet overneemt, voor verzending aan verzoeker, contact met ons opneemt.

Wij verzoeken u ons een kopie van de door u aan verzoeker te verstrekken stukken te doen toekomen.

Gaarne vernemen wij van u.

Met vriendelijke groet,

[redacted]